

1. APRIL 1936

NUMMER 7.

Brennende hjerter

Luk. 24, 32.

I begynnelsen av beretningen hvor dette vers er hentet, møter vi to menn i ivrig samtale.

De talte med hverandre om alt det som hadde hendt, står det. Men hva var det for noe forunderlig som hadde hendt da? Jo de hadde mistet Jesus. En del av dem var kommet til graven, men den var tom. Jesus var ikke der, så nu var det så håpløst allsammen. Først blev de jo skuffet over at han ikke forlot dem fra Romerne som de hadde ventet. Så lot han sig slå ihjel på korset. Og nu den tomme graven. Nu var det slutt på alt sammen, nu kunde de ikke tro lenger.

Har du troende bror og søster som leser dette vært i denne stilling? Skjønt den tomme grav er for oss et herlig budskap — Jesus lever.

«Det er fullbragt» sa Jesus på korset, og lovet være ham for det. Det hadde vært lite håp om himmel og herlighet for oss hvis han hadde stanset der, men den kolde og døde grav maket ikke å holde Jesus. For Jesus er liv, og der hvor han er blir der liv og overflod av liv.

Men det er allikevel noe alvorlig ved den kolde og døde grav. Den har et budskap til dig og mig som troende. Hvorfor kjennes det så lite av Jesus hvor vi ferdes? Mon vi har mistet Jesus? Vi har meget å lære av Maria. (Joh. 20, 11). Hun stod utenfor graven og gråt. Som hun står der og gråter, bøier hun sig og ser inn i graven. Hun måtte ha tak i Jesus, og hun fikk det også. Da hun vendte sig fra den tomme grav stod Jesus der for å hjelpe henne.

Du og jeg er så optatt i selvbeskuelse så vi glemmer å se på Jesus. Derfor blir det så megen treldom i kristenlivet. Og når gleden i Herren er vår styrke. (Nehem. 8, 10) så forstår vi at uten den blir det ingen seier. Og da er du i likhet med disse to i som brenner for ham, brenner efort fra Jerusalem.

Men også på denne vei er det håp. Og her syns jeg Jesus stadfester dette ved at hvor «to eller tre er forsamlet i mitt navn, er jeg midt iblandt.» Og hvad skjer når han kommer til? Hvad sier disse to? Brenne ikke våre hjerter i oss da han talte til oss på veien og oplo skriftene for oss?

Du om leser dette, brenner ditt hjerte for Jesus? Eller kanskje han ikke får tale til dig om dagen? Er det kanskje synd som stenger? Den aller minste synd er nok til å stenge for ham. Men gjør den op og bekjen den, og han skal igjen tale til dig, dersom du nøder ham til det. Du vet jo at det er gjennom sitt ord Jesus taler til dig, for jo mere du under bønn går inn i ordet, jo mere

skal du få. Og da vil du i likhet med disse to igjen være på vei mot Jerusalem. For da og først da vil du ha noe å gi andre. For den beste måten å bevare din kristendom på, er å dele den med andre. Og blir ordet levende for dig kan du ikke tie. For det som hjertet er fullt av flyter munnen over med. Og du vet at stillestående vann råtner, og ikke bare det, det forperster også luften.

Så det som Jesus trenger idag, mere enn noensinne er hjerter som brenner for ham, brenner efter å vinne sjele.

Det ser ut som kristendommen blir mere og mere verdsliggjort. Det er snart ikke noe skille lenger.

Venner som venter på Herren vet I ikke at «vennskap med verden er fiendskap mot Gud.»

Derfor skill lag med dem!

Hvor lenge vil I halte til begge sider, er verden og dens lyst din Gud, så følg den. Men er Herren blitt din Gud så følg ham. Heis rent flag, og han skal bruke dig til det største arbeide i verden, å vinne sjele for Jesus. (Matt. 4, 19—20).

E. E.

Påske

Det er påske
Nu den gamle tåke
Og den mørke sky
Må for lyset fly.

Nys han segnet under korset
Mesteren fra Nazareth
Mørkets makter hadde håpet
Lyset å besiere lett.

Selv de naglet ham så ilde
Fast med jernets rem
Lansen stakk de i hans side
Vann og blod fløt frem.

Fra hans grunn de da fikk høre
Fader foran, de forstår det ei,
Aldri ondskap kan berøve
Kjærlighet er seirens vei.

Derfor stod han op hin morgen
Evhighetens lys brøt frem
Mørkets makter var beseiret
Kjærlighet fra lysets hjem.

Veien, sannheten og live
Var jo Mesteren inkarnert
Aldri dør de menar det bliv
Mot hans lære trofast her.

Arendal i mars 1936.

Halvor Blom Bokke.

Misjonen i China

Kjære misjonsvenner.

Fred i Lammets blod!

Vil med disse linjer få sende en hilsen til venner rundt om i Norge.

Har nylig hatt en ukens bibelklasse med megen nåde fra vår Gud. Uken i forveien så det meget trist ut da søster Dørum blev alvorlig syk. Hun hadde riktig høi feber så vi viste ikke riktig hvad det kunde bli til; men Herren som er vår tilflukt og i nødene funnet såre stor kom oss til hjelp. Feberen forlot henne og skjyldt svak stod hun op og da klassen begynte opbod hun sine krefter for å hjelpe til.

Må si vi hadde det interessant. Søkte å lære to nye sanger. Det blev et vers for hver dag. Skrevet det op på den sorte tavle så alle kunde se på den og på den måte prøve å lære tegnene. Det gikk lett for de yngre, men værre var det for dem som er langt ut i årene. Dog ivrige var de så mellom hver fristund satt de og strevde så det var aldeles rørende.

Så hadde vi kjøpt noen evangeliske bilder fra traktatselskapet som på en meget slående måte illustrerer de bibelske emner. Når de ser disse bilder og vi forklarer innholdet så blir sannheten levende for dem.

Det var riktig mange som var nærværende denne gang. Deriblandt den søster som for et år siden hørte evangeliet ute på en avgudstilbedelsestog. Hun er så kjær denne kvinne og slik frimodighet som hun har. Denne gang hadde hun fått med sin sønnehustru også, en ung kjækk kvinne som kan lese. Hun kjøpte sig et Nytestamente, så nu har de Guds ord i hjemmet.

En dag viste vi frem et bilde av en kvinne som skulde gå til himmelen, men som var bundet av mange forskjellige ting, deriblandt pengeposen. Vår kjære kvinne sa høit. «Om det var mig så skulde jeg vel slite av alle disse bånd og gå frem.»

Ja, kjære venner I må tro det er interessant og ingen dødlig stillhet her.

Så hadde vi et bilde som viste den brede og smale vei og det var veldig interessant å beskrive. Da kom vår kjære søster helt frem til plattformen og fortalte fra sin avgudsdyrkelse hvorledes hun hadde avlagt ed på at hun aldri skulde svike eller omskifte sin hedsens lære. Hun følte hun måtte frem med altsammen.

Det var også andre som ropte ut: «Nu forklarer du min stilling og den synd jeg har vært, eller er bunden i.»

Hver aften hadde vi møte da også evangelistene kom sammen med brodrene. Vi var sammen og gikk da gjerne igjennom noe av Guds ord og hadde så bønnemøte på kne. Siste aften, talte vi om seier og å holde fast på det vi har så ingen skal ta vår krone.

Så kom søndagens møte og det var et riktig livlig møte med preken og vidnesbyrd. Da kan I tro vår søster var i sitt rette element. Nu var hennes mann, sønn og sønnehustru også med på møtet. Hun stod op og fortalte hvorledes hennes mann hadde stått imot henne i førstningen, og der satt han nu og hørte på altsammen. Når så bønnemøtet begynte så fikk hun ham frem til plattformen og selv knelte hun også ned og bad. Ja, må Herren velsigne og bevare henne i denne frimodige ånd.

Gud være lovet for hver oppmuntring. Vi skal nu snart ut med teltet, dersom intet kommer ively. Håper vi får være i fred for kommunistene og at det ikke må bryte løs til krig. Vil be venner rundt omkring å ta oss med i eders bønner. Skulde det bli krig så blir det nok forferdelig på disse trakter, men Herren kan avvende det og istedet la velsignelse komme over Nord Kina.

Så tilslutt en kjær hilsen til alle misjonens venner.

Eders i Kristus

Margrete Dørum,
Hilma Karlsen.

Kraften av Kristi blod og dets betydning

En bibeltid ved O. Karlsen

La oss lese i Ef. 1: 7. kap. 2: 13. og Rom. 5: 9. Apostelen fremholdt for menigheten i Efesus, at det var ved hans blod vi fikk forløsning og syndernes forlatelse, efter hans nådes rikdom o.s.v. Til Efesus sendte Herren flere av sine ildividner som kraftig fremholdt blodets mektige kraft, så jeder og hedninger tok imot troen på Kristus. Se Ef. 1: 15 og Ap. gj. 19: 1—17.

Vi finner ikke noe ord i bibelen som går så i rekkefølge som dette ord. For dem som ikke har lys eller kjennskap til blodets betydning, så vil vi behandle betydningen av dette ord. Vi leser om blodet fra den første bok i bibelen til den siste.

Dette ord går som en rød tråd gjennom hele bibelen. Vi ser av skriften at blodet var det forsonende ved ofringene i den gamle pakt. La oss betrakte (2 Moseb. 11) I dette kap. begynner en ny tidsregning for Israel. Men vi vil ikke detaljere innholdet i dette kap. men bare anmerke blodet:

«Blodet skal være eder et tegn på de huse i hvilket I er, og jeg vil se blodet og gå eders forbi, og ikke skal noe slag ramme eder til fordervelse, når jeg slår Egypterne. Og Herren skal gå igjennom landet og han skal se blodet på

det øverste dørtre og på begge dørstolpene og Herren skal gå døren forbi.» (2. Mos. 11: 3—23.)
O rikdoms dyp både på Guds visdom og kunnskap. Hvor uransakelige og innholdsrike er de ord vi nu har lest. De avbilder Kristus og hans forsoningsdød. Vi ser at det var blodet som var Israels redning, og blodet var tegnet og nesten alt blev efter loven renset ved blod. (Hebr. 9: 21—22, Ef. 1: 7).

Blodet er også vår redning i den nye pakt. Skriften viser, at det er Guds Ånd som således setter forsoningens blods tegn på menneskenes hjerte, d.v.s. de som erkjenner Herren og vil bli frelst og delaktig i det rette påskelammet. Les 1. kor. 6: 9—11. Salm. 32: 1—2, se v. 5. Les Ap. gj. 15: 8—9. Herren gjorde ikke forskjell på folk, leste vi. Gud være takk! Det er blodet som gjør forlikelse for våre sjeler. La oss lese 3. Mosb. 16: og kap. 17: 11. Sammenlign Kol. 1: 22 og 2. Kor. 5: 18 og Rom. 5: 11.

Disse bibelspråk taler klart om forlikelse. Vi må granske 3. Mos. 16 helt igjennom i forbindelse med den nye pakts forlikelse, som vi nu har lest, hvis vi tilfulle skal forstå ordet: Forlikelse.

La oss se litt på 2. Mos. 24, der

har vi forsoningsblodet igjen. Da folket hadde erkjent Guds ord, og de vilde gjøre drefetter, tok Moses blodet og stenket på folket. Dette var Herrens paktsblod med dem. Nu var de rene formeldes forsoningsblodet. (2. Mos. 24: 3—11). Sammenlign Matt. 7: 24—27. Da forsoningsblodet var på folket, da åt og drakk de og så Gud (v. 11) Sammenlign Matt. 5: 8.

Jesus sa: I er allerede rene formeldet det ord jeg har talt til eder. Joh. 15 og kap. 13: 10. — Grunnen til deres renhet var hans ord som de i tro hadde tatt. (Joh. 8: 32 m. m.) I denne forbindelse kommer Esekiel 9: 2—6 for mig. Les det. Her har vi også forsoningsblodet. Tegnet de fikk i panden var korstegnet. På grunnspråket sier dr. F. heter dette tegn: Tav.

Salige og velsignede ord. Blodet, o, det blodet! Tusener i dette land fornekter blodet, de tramper det under sine føtter. I denne stilling er de evig fortapte og forbandelsens barn. Les 1. Kor. 16: 22 og 2. Pet. 2: 14. Salm. 119: 21. Gal. 3: 10. Jerm. 11: 3 m. m. Alvorlige ord som her er nedtegnet i Herrens ord. Vi ser Guds vrede bli over dem. (Joh. 3: 36).

Forts. 4. side.

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjes til ovenstående adr.

Det beste middel

til å vekke interesse for en sak er at saken blir kjent. En forretning som ønsker å selge sine varer betaler store summer hvert år i annonseutgifter for at det kjøpende publikum skal bli gjort oppmerksom på forretningens varer. Stadig, stadig kommer samme firmanavn frem og hamres inn i folks bevissthet. Hvis firmaets varer holder mål med hvad de utgis for, kan det glede sig over en stadig stigende kundekrets.

Det er også noe av det samme når det gjelder en sak som for eksempel misjonen. Jo mere kjent en misjonsvirksomhet blir des større tilslutning kan den vente å få. Derfor gjelder det å gi den store masse av troende som er lite kjent med din misjonsvirksomhet, opplysning om arbeidet nettop på ditt sted. Derved vekkes interessen og er ditt arbeide virket av Guds ord og ånd er det solide varer som kan fremvises for hvem som helst. Om du selv synes det både er smått og dagligdags så er det verdifullt fordi det er virket av Guds nåde. Du som arbeider på misjonsmarken kan ikke ane hvor meget det betyr at dine venner i hjemlandet får høre fra dig regelmessig og at nye forbedere og bidragsydere kommer til ved at de blir kjent med virksomheten. Skriv enkelt og liketil om hvad Gud gjør. Det som er fra Gud er stort om det er ganske dagligdags.

Misjonsvenner her hjemme: Har dere tenkt over hvilken uhyre betydning et misjonsblad har for misjonssaken? De politiske partier forstår ofte meget bedre hvilken verdi et organ, som taler deres sak har, enn mange troende gjør. Derfor ofrer og arbeider de for å gjøre sitt spesielle organ sterkt og godt, og få det mest mulig utbredt.

Vil du som er grepet av misjonens store betydning tenke over dette og undersøke om det ikke er slik?

Er du enig i dette så husk på, at Misjons-Røsten er et spesielt organ for misjonsarbeidet og er en av de midler hvormed arbeidet i vingården kan bli kjent, holdes ved like og utvides. Forsøk å støtte det ved først og fremst selv å holde det, og siden anbefale det til andre. Du kan også ta noen eksemplarer til løssalg eller til å utdele fritt. Betalt alltid kontingenten i rett tid og fremfor alt: Bed for bladet, at dets oppgave må lykkes.

Misjonssaken

Som nevnt i forrige nr. skal her nevnes litt om pinsevennens misjonsordning.

Efter at «Norges frie evangeliske hedningemisjon» blev opløst i 1932 blev det bestemt at hver misjonær skal ha en utsendermenighet. Den menighet som sender ut en misjonær må hjelpe til efter evne med utgiftene som behøves til ut- og hjemreise, opholdet på misjonsmarken og virksomheten på misjonsfeltet. Hvis utsendermenigheten ikke klarer å skaffe tilveie de beløp som skal til, kan den eller dens misjon søke hjelp hos andre menigheter og vennegrupper, uten derfor å danne noen organisasjon mellem disse menigheter eller grupper. Utsendermenigheten har sin egen kasserer og sekretær og forstanderen står som formann. Menighetene utover landet kan støtte en utsendermenighet, men de må stå helt fritt så de også kan hjelpe andre utsendermenigheter om de ønsker det. Utsendermenigheten er den ansvarlige for den misjonær eller det misjonsfelt den har påtatt sig. Misjonæren kan fremsette et budgett for sin utsendermenighet som de anser nødvendig for virksomheten, men utsendermenigheten kan ikke forplikte sig til noe bestemt. Misjonæren må selv arbeide i tro til Gud.

Dette er i korte trekk et lite utdrag av de bestemmelser som pinsevennene har vedtatt.

I misjonsarbeidet, som i all anet arbeide i Guds rike gjelder dette ordet i 1. kor. 9: «Vi forstår stykkevis.» Det er ingen tvil om at jo nærmere vi kan komme den første kristne tids misjonsordning jo mere vil vi ha fremgang i arbeidet. Guds ord er den eneste rettesnor også for misjonsarbeidet. Men nu er det ikke gitt noe utrykkelig beskjed om måten vi skal ordne oss på — og fastslå dette eller hint som helt bibelsk er nok ikke så godt.

Det som efter vår mening er mest nødvendig, er å finne en ordning som er praktisk og enkel og mest passende for vår tid. I så måte synes vi de frie venner har gått i den rette retning.

G. I.

Vi vil gjerne

ha kommisjonærer til å samle abonnenter og selge løsnr. for oss på steder hvor vi ikke har noen før. Her er en anledning hvor du også kan gjøre noe for misjonssaken.

Provisjon innrømmes.

Skriv til

Misjons-Røsten,
Sarpsborg.

«Kineseren» får ny redaktør.

Oscar Handeland som i en årrekke på en dyktig måte har redigert Kinaforbundets organ «Kineseren», fratrer fra 1. juli. — Han fortsetter dog som medarbeider av bladet. Som ny redaktør er ansatt kand. teol. Trygve Bjerkeim, som nu er lærer ved skolene på Fjellhaug.

Utenfor leiren

7

Utenfor leiren! — Jesus, Guds sønn
måtte selv utenfor vandre.

Ensom i natten, på berget i bonn,
bærende korset for andre.

Utenfor leiren, i haven han stred
utenfor leiren, på korset han led.

Utenfor leiren fortes Guds lam,
utenfor leiren følger vi ham,
iler mot målet, freidig og glad,
søker den kommende, blivende stad.

Utenfor leiren kjempet og led
Paulus i motgang og trengsel.
«Alle forlot mig!» — men Herren var med
fangen i romernes fengsel.
Utenfor leiren! — med sterkere glans
pinket den skønne rettferdighetskrans.

«Utenfor leiren!» — rokket de ei —
tidenes skiftendeølger.
Utenfor leiren går ennu din vei
hver gang du mesteren følger.
«Verden idag» er den samme som før, —
lukker for Jesus og Frelseren sin dør.

«Utenfor leiren!» ennu en stund,
bærende korset her nede,
snart får vi høre fra Frelserens munn:
«Gå inn til din Herres glede!»
Innenfor! — — Vi som var utenfor her,
evig med Jesus er innenfor der.

5.

Hvor bærer det hen?

Utdrag av en konferens-tale holdt av
fru E. Standley Jones

Oversatt fra engelsk ved G. F.

Ingen nasjon av idag kan skryte av at den klarer sig selv. Man kan gjøre en meget interessant studie ved å følge den innflydelse som dene ene nasjon har på den andre. Europa på Amerika, Amerika på Europa. Kina på Japan og Japan på Kina. Vesten på Østen og Østen på Vesten. — Men jeg ønsker å innskrenke min tale til de to land som jeg kjenner best: India og Amerika. — Det ligger meget nær for oss her i India å tenke på Amerika som et ideal. Her lever vi i kastesystemet. Vi ser 60 millioner kaste-løse, foragtet og sett ned på såsom intet annet folk i verden. Vi ser de syklige, forkrøplede, lidende små barnehustruer og mødre, enker forfulgt som onde ånder og millioner av vakre kvinner inntengte. — Vi ser menn, kvinner og barn tilbede koen, kobraslangen og apekatten, de boier sig ned fremfor avguder av tre og sten. Vi er omgitt på alle kanter av syke og lidende som ingen hjelp får, av fattige som aldri har prøvet hvad det vil si å få sin hunger tilfredsstillt. Vi kjemper mot smuds, uvitenhet, overtro og synd. Og eftersom årene går så tenker vi på Amerika som et land

med kirker, skoler og sykehus, vi tenker på Amerika som syngende: «Vår faders Gud til dig.» preget på sin mynt: «I Gud vår fortroster», og som den ledende idealisme. — Og når vi kommer hjem — og fikk se landet igjen så orket jeg ikke tale om det, det smertet å tenke på. — Vi kommer hjem denne gang og befant oss i en by hvor vi måtte gå sultne fordi vi ikke kunne finne en plass hvor de ikke solgte øl. — At se milevis med med lysende avertissement opfordrende oss til å spise, drikke og røke — Å se ikke bare menn, men også kvinner og piker røke og drikke og støie i salongene. Å høre eder og grovtale fra studerende og høiskolepiker fra gode hjem. Å merke forandringen i talemåten: Selv sikre, baktalende, nøkne, løsslupne, opplåst og ikke ofte å høre ord om ordentlighet, tilbakeholdenhet, plik eller ansvar.

Å finne mange kirker stengt på søndagskveldene, mens kinomatografdørene stod vidt åpne og skarene strømmet inn. Å finne i stedet for ukens bønnemøte var: Marked, drama, scout, dans og spill, i kirkens sale. Å finne kirker solgte på grunn av gjeld

Til de frie venner

IV.

Br. Ottesen skriver og er strålende glad fordi gavene kommer inn: «Fra Bergen idag kr. 120.» Fint! Gid alle vilde følge bergensernes eksempel, men jeg synes folk spekulerer for meget — skal jeg — eller skal jeg ikke? Hadde det vært 100 lapper det var spørsmål om kunde jeg forstå det, men nu er det bare en femmer!

Kristi vei er selvfølgelig en vei. Er redobnet tilstedt blir man oppfinnsomme i å fornekte sig selv for å være istand til å støtte en god sak.

Jeg kjenner en med interesse for saken i Stavanger som reiste med nattoget fra Andalsnes til Oslo i sittevegnen istedet for sovevogn og dermed var femmeren spart til Herrens verk.

Hvad har du gjort for å kunne sende din femmer i disse dager?

Første appell gikk ut til predikantene og de har sent sin gave helt op til Nordland og Finnmark. Derest var det elstebredene og sist musikvennene. Hvorvidt disse har tatt saken til hjertet vil kvitteringene vise.

Fra 1—15. april er det søndagsskolepersonalets tur. Så dere sammen og send hver sin femmer til reising av nytt lokale i Stavanger. adr. O. Ottesen, Traffikkgt. 9, Stavanger.

Gud elsker en glad giver!
Math. Støve.

hele han hus. Gud vil ha troskap. Husk dette så skal vi møtes hos Gud.

En hilsen til alle Rostens lesere fra en benådet synder i Jesu blod. (Salm. 125). Askim den 17/3—36.

Johannes Karlson.

Fra Stavanger.

Hjertelig takk for deres innlegg i tilknytning til brd. Støves annet opprop, og interessen ellers for vårt lokale. Gud velsigne i-gjen. Et er sikkert at det vil bli meget lettere for oss og bety meget for alle grenene i arbeidet, at vi får et bedre og større lokale.

Og jo før jo heller. Vi håper å få reist huset i sommer. Som du sier så har det hittil vært små bidrag som er strømmet inn og det vilde glede oss meget om en eller annen blev tilkynnet til å gi et større. Men mange bekke smågjør en stor å, og det gledeligste er at så mange eier gleden av og gi. Også her vil vi regne som han som så hen til enkens skjerv som den største. Og vår bønn er at dette hus må bli et vidnesbyrd om manges hjertelig virket ved den ene, Jesus Kristus.

Stavanger 17—3—1936.

Hjertelig broderhilsen
O. Ottesen.

På vei til China

Brev fra Frelumstad og Brundtland

Ombord på dampskibet «Heian-Maru» Pacific ocean den 20. febr. 1936. Kjære Misjons-Rostens lesere! Guds nåde og fred!

I Joh. 17 kap. og 18 v. ber Jesus til sin himmelske Fader: «Ligesom du har utsendt mig til verden, har også jeg utsendt dem til verden» o.s.v. Disse herlige ord av Jesus talte så til mitt hjerte en aften efter jeg hadde lagt mig. Anden forklarte så underbart for mig sønnens intime forbindelse med Faderen. Og just mens han ber for sig selv, glemmer han ikke oss menneskebarn, ti han sier så herlig i det 9. vers: «Jeg beder for dem, jeg beder ikke for verden, men for dem som du har gitt mig, fordi de er dine!» Halleluja! Anden forklarte for mig hvilken underbar stilling det var å forbli i Jesus. Det er en ny og en levende vei som Jesus

har lagt, like inn til Faderens hjerte. Og her trer Jesus frem for oss, ti han taler vår sak, inntil Faderens åsyn. O, hvilken Frelser vi har! Jesus bragte ett fullkomment offer, og «ved denne vilje er vi helliget, ved ofringen av Jesu Kristi legeme en gang for alle.» Hvad loven med alle sine bud, og forskrifter, ikke kunne bringe for å borta synden, i det de stadig bragte frem offeringer. Det gjorde Gud, idet han ga sin sønn hen i vårt sted. Og han tok alt med sig på korsets tre og ropte «Det er fullbragt!» Halleluja! Seiren blev vunnet! Herligt Golgata! Der synden blev sonet, og gjelden betalt. Herlige Golgata. På denne kongevei vandrer vi tilsammen som Guds utvalgte fremover mot vårt mål himlen. Veien ligger åpen for oss og

gjerningene ferdige for at vi skal vandre i dem. Det er salig å være Guds utsendinger. Da kan vi trygt gå til Kina, ti Jesus er med oss alle dager. Og vi får kjenne at han er en trofast Gud, som gir oss råd med sitt øie og visdom i hjertet til alt hvad vi skal foreta oss.

Sist da vi skrev til dere kjære misjonsvenner var vi på båten «Georgia» som førte oss til Amerika. Og nu er vi atter på en ny båt «Heian Maru», som fører oss til Japan. Vi har det godt i alle dele her ombord, og Gud er med oss. Vi hadde en herlig tid i Amerika, som vi sent vil glemme. Det var jo første gang jeg var i dette meget omtalte land, og jeg blev meget velsignet av Herren ved å lære de forskjellige nådesøken å kjenne. Det var salig å vidne om Jesus også i dette land.

Det første sted vi stoppet for å forkynde evangeliet var Brooklyn. Vi fikk et hjertelig velkommen av menighetene rundt omkring, og en åpen dør i «Ordet»

Forts. neste side.

ges liv blev levende vidnesbyrd om Jesu kjærlighet. Den første av disse to menn leder nu det evangeliske arbeidet på stedet. Om dagen arbeidet han ute på markene, og om kvelden går han ut og forkytter Guds ord. Begges omvendelse blev begynnelsen til en åndvekkelse av hele trakten. Tidligere fantes der ikke en eneste kristen. Nu har vi flere døpte, og ved gudstjenesten samles mange. Alt er frukten av det lille Nytestamente, et levende bevis på Guds ords makt.

SPREDTE FELTER

På farten.

Rakkestad.

Efter å ha deltatt sammen med vennene på «Folkets Hus», i Fredrikstad i vinter blev det igjen anledning til å ta noen småturer. Rakkestad møte var på en bondegård i delet mellom bygdene. Rakkestad og Varteig. Her er det ingen fri virksomhet. Det var samlet riktig mange folk og et åpent og godt møte var det.

Varteig.

Neste plass var i øvre Varteig. Her er det noen få frie venner som har leiet hus og har møter i. Det blev to bra møter og efter forholdene ganske godt besøk. Møte var torsdag og lørdag. Lørdag var også br. Berg fra Sarpsborg med og deltok. Han er togkonduktør og en varmhjertet kristen.

I Blå Kors.

Det har lenge vært et ønske å få delta i et møte for de forkomne og ofte dypt fallne mennesker som vennene i Blå Kors avholder hver onsdag og da formannen spurte om undertegnede vilde komme og avlegge et vidnesbyrd der var det med glede innbydelsen blev mottatt. De har en prektig strengemusikk hvorav flere har vært dypt fallne mennesker, men nu synger og spiller til Herrens ære. Efter at den ganske store forsamling var bevertet med deilig smørbrød og kaffe, fikk jeg avlegge mitt vidnesbyrd og det var underlig å merke den interesse og det alvor hvormed denne i bokstavelig forstand «blandede forsamling» lyttet til vidnesbyrdet. Her utføres et meget godt evangelisk arbeide og mange er vunnet for Gud ved denne virksomhet.

Moss.

Torsdag hadde vi et møte i Moss angående Misjons-Rosten og på kvelden fikk jeg være med på møtet i «Logen». Br. Støve var der og frembar et riktig velsignet budskap om å ikke kaste bort vår frimodighet. Br. Støve skal stansse der en tid. De har også hatt besøk av br. Kleppe der i det siste. Han var da i Rygge.

Torsnaes.

Ca. 1 mil fra Fredrikstad har Kristi menighet et vakker lokale og da en hel buss full av venner fra Sarpsborg skulde dit på fest lørdag fikk jeg bli med dem. Da dette var første gang jeg var på dette sted var det interessant å få bli med.

Det var fest der og bra med folk. Br. Fredrik Eriksen som

er forstander i Kristi menighet i Halden talte riktig godt om den «forlorne sønn». Hvorefter det var bevertning. Efter bevertningen var et vidnesbyrd og flere deltok, deriblandt predikant Enok Andersen fra Halden. Festen blev ledet av br. Lyder Engh, Fredrikstad. Det var en god ånd over festen.

G. I.

Med opsynsskipet Svein III til fiskefeltet.

Vi kastet los kl. 6.30 om morgenen. Kursen stod utover Bersøyfjorden mot Sorøiene. Det er et strålende vær. Luften er klar og havet ligger rolig, bare med noen dønninger av og til. Mitt hjerte fylles med takk til Gud over at jeg er barn av ham som har målt havet i sin hule hånd, målt himmel og fastsatt havets grenser. En vunderlig fred og takk fylger mig.

Hvilket dyp av viadom, rikdom og kunnskap hos Gud! «Hvor usannsynlige er hans domme og usporlige hans veie. (Rom. 11, 33—36). Innover holmene er det hvitt av fugl, som «tusen bjerge full av sne». Hvor mange er dine gjerninger, Herre, du gjorde dem alle viselig. (Salm. 104, 24—28). Vi er nu kommet ut til fiskefeltet. En del snurpenotbåter ligger stille med notbåtene i davitene og noen ute på sjøen. Fiskefartøiene ligger lett og spredt på vannet. Et bevis på at det er dårlig fiske, sier fiskerne.

Br. Løkingholm fra Mosterhamn, som er øverstbefalende på opsynsskipet anropet fiskerbåtene om det er noe sild. Vi har loddet meget sild, men den står på dyppet og er vanskelig å få tak i, svarer de.

Efter endel patruljering og efter å ha prael en del båter setter setter vi kursen mot Espevær. Her er det meningen at vi skal kaste ut evangeliets garn. Da det lutherske bedehuset var stengt for oss, fikk vi leie ungdomslokale, hvor Herren ga oss et herlig møte. Folket var så takknemlige for at vi kom, da de har kommet til kunnskap om at frelsen i Kristus Jesus er et godt og frigjørende budskap, som løser fra alt som er mennekkelige overleveringer og fyller hjertet med en usigelig fred og lykke. Frelsen fører oss inn i ordet hvor han har «åpenbart sitt hjertes tanker for den hele slekt — og for sine utvalgte.» (Ap. gj. 17, 10—14).

Hilses med 2. kor. 9, 8—15. Besetningen ombord på «Svint» som har stor frimodighet i sin Gud, deltok med vidnesbyrd, sang og musikk. Også noen unge og gamle fra stedet fikk den forståelse, at vi ikke var så farlige som ryktet hadde fortalt og deltok med oss. De fikk forståelse av at vi var et salig og frigjort folk som hørte Herren til.

Dagen derpå drog vi til neste plass som var Mosterhamn. Herren ga oss et herlig møte på misjonshuset «Zion» hvor bror Størksen står som den gamle pil lar blandt vennene helt fra den dag da Herren løste ham ut fra menneskebud og han med sin hustru og de andre fikk tro ordet. Det var den 14. febr. 1899, i flere graders kulde lot han sig begrave ved åpen til døden. (Rom. 6, 3—5). Br. Størksens hjem har i 40 år alltid stått åpent for Guds

folk. Snart skal Zion ha 40 års jubileum.

Her på «Zion» er det alltid åpent og velsignet å dele ut ordet. Så et hjertelig takk til br. Løkingholm, br. Størk, Ragnar og assistent Våge for all opfordring og kjærlighet mot mig den tid vi fikk være tilsammen på «fiskefeltet» i vinter. Herren selv belønne dere.

Fredshilsen til alle de hellige. Mosterhamn i mars 1936. Eders i nåden
O. Kjellås.

Fra Askim.

Skal skrive litt om Fellesmøtene i Askim som begynte den 3. februar og fortsatte i ti dager med herlige resultater og stor begeistring. Det første møte begynte på mandag med bønn kl. 7.30. Der var samlet fullt bønnerummet hver kveld og med en enhet i ånden om Askim på kne for Jesus og Guds barns fornyelse i ånden. Takk og lov og pris. Vi hadde leiet parklokalet for anledningen for plassens skyld, men det var fullt hver kveld. Der blev bedt med ca. 20 sjele. All ære til Jesus. Fellesmusikken spilte med liv og lyst så det var en fryd å høre. Det var 60—70 i tallet som spilte med fynn og klem. Det var mange som tenkte og sa, at det kunde ikke gå for taktens skyld, men Herren klarer også takten så det hertes som de hadde spilt sammen i mange år. Slik led det ut over den store forsamling til stor begeistring.

Til å lede møtene var fra Frimisjon forstander Holen, fra Frelsdelfia Sverre Johnsen, fra Frelsesarmeen kaptein Ytervik, fra de frie venner Oskar Falck og fra Indremisjonen Haga.

På eftermøtene samlet den som vilde ha mere fra Gud og dem som vilde la sig frelse i bønnerummet. Der inne var det jubel, for alle partinavn var borte og det var bare ham som fikk ære som har skapt alt og oppholder alt med sin kraft intill enden. Du som leser disse ord ifra Askim vær tro inntill enden, så skal du få livsens krone. La det bli med oss som det var med Moses. Herren sa om ham, at han var tro i

s makt

i Managua, Nicaragua, noen år siden venner i hjem

jeg snart som dere er, NYE. Det er alle, men det har utført et herlig, meget lang tid til en familie ingen i familien, det, og så ble bort på søppel, ten piket opp tok det frem i seg til sin. Her tok meg og hun brukte rullet cigarett, met, en stakk tilfældigvis ørlig, så fikk jeg og befallt, legde den i efter dag stas leising. Han der han leste, merat — selv, en mann hurtig frem på istand en or å lese bog. Enhver hadde kjennet Guds ord, han mistet, under idet at dia, og at beg

nedskjedt på midler. Tuhjem, er å under, Ameri, medele, biler, kl, og ol. — utlending, deal, som et land beslektet Natara, Chicago, til India han er til kri

ennem sia fra rynt å svøm, ratu, a blir

a for n på Ame, rere, om: op, Fra og øk, et at-

ar n- g k, a, e

ar n- g k, a, e

ar n- g k, a, e

ar n- g k, a, e

LAVERN 13

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEN, Pleas... 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo, God middag.

Kaffe og smørbrød. Rimelige priser.

Det finnes ei jordisk sløktkap, ei blodets sterke bånd.

Det var underbart å få kjenne åndens enhet i blodets bånd. Både i Brooklyn og New York hadde vi uforglemmelige møter, som vil alltid stå som et lyspunkt for oss. Omkring 1 måned var vi her, men så drog vi videre frem gjennom Amerika med tog like ned til Væsten til Seattle. Vi hadde fire dager på toget, en riktig fin tur. Vi sang og spilte og talte sammen om Guds godhet mot oss. En aften mens vi satt slik og sang og spilte kom plutselig en konduktør bort til oss i forbiten, og sa på norsk: Det var hyggelig! Det var så biltd i å høre vårt morsmål igjen og vi samtalte med ham. Han spurte hvor vi skulle hen. Og vi fortalte at vi skulle til Kina som misjonærer. Han kunde ikke forstå hvorfor vi skulle ofre oss for dette folk. Vi fortalte at det var for Jesus vi gjorde det. Det er godt gjort, at dere vil gå dit, sa han. Når Gud er med så får en kraft til enhver tid. Priset være hans navn!

Den 20. januar ankom vi til Seattle. Her stod pastor Ornell og møtte oss med sin bil kl. 8 morgen og ønsket oss velkommen til Seattle. Nu bar det avsted til vårt nye hjem hvor vi skulle oppholde oss den tiden vi skulle være her. Jeg skal si vi kom til snilde troende søsken, som tok så hjertelig imot oss med et godt håndtrykk og et velkommen til vårt hjem. Vårt første møte var sammen med «Bønnekretsen».

Endel søstre i menigheten i Ballard som hver onsdag fra kl. 2—4 etm. samles til bønn. Det var salige stunder å delta i bønn sammen med dem. Og så hadde vi flere møter i menigheten der og rundt omkring i forskjellige forsamlinger. Overalt møtte Gud opp og velsignet oss, idet vi stod frem og forkynte hans dyder, som kalte oss fra mørket, til sitt underfulle lys. En aften var vi i «Slummissjon», hvor Jach Nielsen står som pastor for menigheten der. I tilknytning til denne misjon er også et troeshjem som broderen har opprettet. Her kan syke komme og bli bedt for og bli helbredet for sine sykdomme. Jack Nilsen er selv operert av Herren for tuberkulose i lungene. Og det var underbart å høre hvilken omsorg og kjærlighet han hadde for de syke. Kun i full tillit og tro til Gud drives dette hjem, på kne via Golgata. Vi hadde et herlig møte den søndags etterm. Alle nasjoner var her samlet og vi frydte oss til sammen i frelsen i Jesus. Søster Christofa vidnet på engelsk, og fortalte fra misjonsarbeidet i Kina, og likeledes at vi skulle opprette et hospital i Lantsun. Jeg vidnet på norsk og pastoren toket. Det var ikke vanskelig å se hvor interessen lå for dette foretagendet. Og de bad så inderlig Herren at han skulle hjelpe med arbeidet. Der blev også bedt med flere syke på møtet og Jesus røste ved legemene til full opreisning. En annen aften var vi i en stor engelsk forsamling hvor pas-

tor Janos var hyrde for menigheten. Søster Christofa vidnet og så her på engelsk og jeg på norsk og hun toket mig. Guds And fylte oss så herlig, så det var salig å frembringe budskapet om Jesus. Forsamlingen frydte sig i den herlige forløsning i Kristus. Overalt traff vi norske venner, og de spurte etter hjemlandet.

Jeg traff to kjære venner like fra mitt hjemsted som jeg ikke hadde sett på mange år. En søndag var vi helt oppe til et sted som het Burlington, et godt stykke fra Seattle. Vi blste gjennom flere små byer, like fra kl. 7.30 morgentil kl. 11 form. Her var en engelsk forsamling. Vi vidnede på to møter her og vi traff flere norske venner. Vi var til middag hos en norsk familie som het Moe. Han hadde reist som evangelist i Norge for han kom til Amerika. Det var en herlig dag vi fikk ha sammen med våre søsken der, og en skjønn tur frem og tilbake i et nydelig vær. Ja, Gud er inderlig god imot oss.

Vår neste tur bar til Tacoma, en time med bussen eller toget fra Seattle. Her var vi velkomne til en skandinaviak forsamling, hvor pastor Hedin fra Sverige stod som midlertidig vikar for pastor Rasmussen. Både han og hans hustru var med med liv og sjel. Det var underbare møter sammen med vennene der, så det var rent trist å si dem farvel. Vi bodde også her hos en norsk familie, og Gud møtte oss så underbart i dette hjem. Og vi hadde uforglemmelige bønnemøter sammen med våre kjære søsken der. Overalt hvor vi kom fikk vi alltid en hjertelig mottagelse, og vi kjente det varmet våre hjerter. Etter turen i Tacoma drog vi atter tilbake til Ballard. Vi skulde snart si farvel til Seattle for å reise videre. Den 13. februar hadde vi vårt siste møte i Ballard. Til dette møte var pastor Hedin og hans hustru også med. Det blev for oss en uforglemmelig aften. Vi fikk her bære frem vårt siste vidnesbyrd til menigheten om Guds trofasthet.

To misjonsøstre fra Sverige var også tilstede og sang og spilte til stor velsignelse. Broder Hedin talte om Golgataverket, a vi skulde fryde oss i denne seier, som Jesus vandt for oss der. Og dette herlige evangelium skulde vi forkynde for hedningene, som er uten Gud og uten håp. Hvilket privilegium å være kallt av Herren til denne gjerning. Til slutt stod vi foran talerstolen, og hele forsamlingen stod rundt omkring oss, som en søskenkjede. De stemte alle i et eneste bønnerop til himmels Gud for oss. Guds And falt så herlig iblandt oss og stadfestet vår gang i budskap, i tunger og tydning. Se jeg sender mine engler til tjenerne for dem som skal arve salighet o.s.v. Ja, det er underbart å kjenne åndens luftning iblandt oss. Herren er trofast!

Så kom dagen den 14. februar da vi måtte si farvel med alle våre kjære snilde venner her i Ballard. Kl. 3 kom pastor Ornell med sin bil og kjørte oss til kaien hvor båten lå. Kl. 4 skulde vår avreise være. En masse mennesker var samlet for å si sitt siste farvel. Pastor Ness fra «Halle-vord Tempel» var medtrem med alle sine bibelskolelever til å syn-

Kraften av Kristi blod og dets betydning

(Fort fra 1. side).

Hvad menes i skriften med Kristi blod —?

En forfatter sier: «Dermed forstås hans blods utgydelse, hanstedfortredende lidelser og død hans utstøelse av straffen i vårt sted og blodige offer hvorved han for oss har tilfredstillet Guds hevnende vrede mot syndens heilighet.

Alle syndens forbannelser blev lagt på ham for vår skyld (Ez. 52: 14, kap. 53 og Salm. 22), for at vi skulde få fred og ved hans blod få lægedom. Dette er hvad skriften kaller Kristi blod, d.v.s. hans i døden for oss utgytte øje, som skjeldet gjennom blodutgytelse. Hvor mange år hadde Jesus? Der sies 3? Det er også riktig, hender og fetter og side o.s.v. Men han hadde flere år. Ja, så mange som ikke er åpenbart for noe menneske. Markus 15 viser oss en tornekrone som de satte på ham. Derefter slog de ham. Han bar tornekronen på sitt hode. Pilatus sa: «Se hvilket menneske!» (Joh. 19, Es. 52: 14). Hvor mange år fikk han av tornepegiene? Vi kan ikke si det.

Hvorledes skal jeg forstå skriften som sier at Jesu blod renser fra all synd?

Likefrem som ordet sier, La oss lese en del bibelvers. F. ek. Rom 10: 9—13. Joh. 3: 36 og kap. 20: 31 og Rom. 4: 3, 7, 8. Gal. 3: 26. 1. Joh. 1: 9. Ap. gj. 15: 8—9.

Disse vers taler om troen på ham, som bar vår synd og skam og viser oss, hvad det vil si å komme til Jesus og bli renset ren fra all synd. (Ap.gj. 15, 8—9).

Guds ord viser oss hvad det vil si, at se Jesus. Se Joh. 6: 40, kap. 12: 45 og Joh. 14: 9—11. 23. Gud er i ordet og er ordet. Joh. 1: 1—5. Salm. 56: 11. Ordet er full av sprudende liv. (Joh. 6: 63). En ånde skal blåse ifra mitt ansikt og jeg skal gjøre liv. Es. 57: 16. (svensk overs. år 1856—61).

Dette er skriftens vannbad. Ef. 5: 26. Dette er blodets rensende kraft. (Apenb. 1: 5. Hebr. 9: 11—14). I første Moseb. 3, leser vi at Gud gjorde kjortler av skinn til Adam og Eva og dette var den

første kledding på jorden.

En forf. har sagt: I blodet er et bilde på liv som er tatt og det er sannhet, det er så. Gud være takk.

Dette var det første offerdyr på jorden (v. 21). Vi vet at for å få skinn så må blodet rinne. For å være første foreldre kunne få kler så måtte blod til. For at jeg naturligvis en både vanskelig og du kunne få kler måtte også blod til. (Joh. 19: 34).

Da Gud vilde drepe Moses for medeleidighet mot hans befaling, så måtte blodet til. (2. Mos. 4). Zippora hans hustru sa: Du er mig en blodbrudgom. Zippora redder sin manns liv. Kristus redder mitt og ditt liv ved sitt blod. Adam sa om sin hustru: Dette er ben av mine ben og kjød av mitt kjød; hun skal hete maninne for hun er tatt av mannen.

«Vi er hans legemes lemmer, av hans kjød og ben.» Ef. 5: 30. 1. kor. 11: 8).

Dette offerdyr som Adam og Eva fikk kler av, avbilder vårt offerlam Kristus. Det er belærende å betrakte blodets betydning som spottemer bespottet. (2. Pet. 2).

At Gud ser blodet betyr å tro hvad Gud sier om sin Sønns død Kristus er død i ditt og mitt sted. (1. kor. 15: 1—6) A erkjenne og bekjenne våre synder for ham, det er å bli tvettet i blodet. Apenb. 1: 5. kap. 7: 14) Du ser ikke noe virkelig blod — heller ikke noe bilde av blod som rinner ned over dig. Gjør du vel? Nei, men skriften sier: «Han er såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger; straffen lå på ham for at vi (jeg og du) skulde ha fred. Og ved hans sår har vi fått lægedom.

Dette er å se blodet. (Es. 53: 1—6). Dette er å bli renset i blodet. (1. Joh. 1: 9. Ap. gj. 15: 8—9.) Dette er å tro på blodet (Joh. 6: 40, 47 f. Joh. 1: 1—2) Troen på ham renser og gir liv. (Joh. 20: 31. Rom. 4: 3—8).

Blodet, — blodet, det dyrebare blod. Der all min sak er blitt god. Tenk om alle dette forstod, hvad vi eier i Frelserens blod. All ære til ham. Amen!

og en hjertelig takk til hver især for hvad I gjorde for oss. «Guds feste grunnvold står og har dette segl: «Herren kjenner sine!» 2. Tim. 2, 19.

Nu har vi allerede vært 8 dage på båten «Heian Maru». Og vi er glad, dag for dag vi er nærmere vårt hjem Kina. Neste gang dere kjører misjonsvenner får høre fra oss, er vi på vårt arbeidsfelt i Lantsun. Bed for oss! Så vil vi sende en hjertelig hilsen til våre kjære og kjente i vårt fedreland Norge. Og til alle kjære venner vi har lært å kjenne rundt omkring. La oss holde ut for Jesus inntil forløsningens dag. Da vi skal se ham som vår sjel elsker.

En hjertelig hilsen til eder alle sammen med Filip. 4, 4.

Fredshilsen fra deres i Kristus forbundne søstre

Christofa Brundtland, Inger Frelumstad.

Vår adresse i Kina er: Lantsun Tai-Yian-Fu, Shansi, N. Kina.

BØKER

For og mot preventisjonen

Dor det norske folk ut?

En komite bestående av ad kat Wilh. Beck, statsråd Joh. Melbye, pastor Nils Lund og ge Nils Ringstad blev av Norsk kirkelege Landslag bedt om å rede ovenstående emne. Det naturligvis en både vanskelig lite be'angel'g opgave, men må sies å være meget aktuell netop nu. Den skadelige og hedensopfattning som er fremholdt om en slik pågåenhet i den siste strider helt mot Guds ord og bare naturlig sett gjøre stor skade. Ingen kan utstraffet mot den av Gud bestemte naturorden.

Boken er virkelig godt skrevet. Den gir svar på hvad Guds ord sier om saken, og motviser i en klar lettfattelig måte den lesesidige agitasjon som nu drives av mange.

Boken er verd å lese. Prisen er 2.25. Den er utgitt av Norges kirkelege Landslag og fåes kjøpt bokhandelen.

G. Iversen.

Kvitteringer.

Til behuset i Stavanger. Fra 1—15. mars.

Til nytt lokale fra K. G. Hvalb kr.

Skostredet 17, Bergen, predikanten, eldstebr. venner «Til Venner Honningsvåg ved M. P.

A. og O. Høekestad «K. L. H. Drammen

A. A. Kristiansand S «G. N., Trondheim»

R. S. Jæren «A. E., Kristiansand S

A. A., Fredrikstad «Søstr. og br. H., Drammen

T. og A., Ø. Sira «Venner i Skutesnæs

Tilsammen kr. 23

Hjertelig takk. Ordspr. 11, 25.

Stavangerens egen gave vi komme den 5.—4., hvortil venner har lovet å gjøre sitt beste.

Vær med i bønn og tro. Fredhilsen For vennene O. Ottesen.

Til Berger Johnsens bil er videre innkommet: Sostrene Haugen, Volda kr. 20.00

S. & K., Holmsbu « 10.00 T. Johnsen, Dal « 4.00

To brødre fra Moster-hamn « 5.40

Mathilde Tørresen, Stavanger « 6.00

Før innkommet kr. 45.40 > 280.00

Tilsammen kr. 325.40

Det er gledelig at beløpet vaksner for hvert nr. Enda er det langt igjen til målet vi satte oss — kr. 1000.00, men vi vil fremdes minne om saken.

Bidrag mottas med takk. Sendt til Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Glommens trykkeri, Sarpsborg.

NUMMER

På

Kjære fred!

Atter en skriv, så vennen.

Vi fikk Takoma. G å vidne og mange folk dag kom engelsk Pet te om vi Det var la ke. Her i store kirke Vi fikk et den. Etter norske fra A så man sa: «Den Gamleland dårlige, s litt til ma og tidlig.» reise hjer godt der

Der stå sende hil spor: «K sa jeg. « i Takoma siden. Vi og jeg er

Så var ner på e Det var venner v gende b Gud vel

Der var let og s nesten i det var sang on bares f gråt. Je Isanne

70 års Eva sen i feire 7 er for sjonær kyst. holdte holms viste rer fr

Oxford Fra komm nu fr Oxford Dann vege

Bibel De